

מתקנין ברכה לברכה", לכאו' הלל בכל השנה הוא "כולו ברכה ושבח", ומברכין עליו!, וגם אפי' אם אין מתקנים ברכה לברכה למה לא יתקנו ברכה לפני' ולאחרי'. ה. "מפני שעושה המצוה בהפסק", לכאו' אם (כנ"ל) דיוצא בדיבור בעלמא הרי יצא מיד ולמאי נפק"מ "הפסק" שבאכו"ש, וגם דישנן מצות שמברכין עליהם ומותר להפסיק (קידוש לבנה באמצע קריאת המגילה ועוד). ותן לחכם וכו'.

ולהעיר מסיפור המובא בקטע מצוה עלינו לספר ביצי"מ שהביאו ב' מהתירושים והוסיף כ"ק מוהרי"צ נ"ע תירוץ אחר שהוא בעצם התירוץ ד"אין מתקנין ברכה לברכה" ("ע"ד שאין מברכין על ברהמ"ז "לברך ברהמ"ז" ולכאורה ה"ז רק חלק מתירוץ ד שמביא כ"ק אדמו"ר).

ויש לעיין שהרי סו"ס תקנו ברכה כחלק מ"מגיד" והסיפור, וא"כ ה"ז עיקר התירוץ שאין מתקנין ברכה לברכה, וכ"ק אדמו"ר מביא פרט זה רק לקמן בסיפור המעשה (ואולי נרמז בזה שמסיים הקטע בתיבות "ועוד טעמים") ועי' לקמן (בהגדה) סוף קטע "לפניך": "וגם אלו הנותנין טעם אחר למה שאין ההגדה טעונה ברכה אין קושיא זו סיבת מחלוקתם" (הדגשת המעתיק) דהיינו שכאו"א חולק וכנ"ל צריך להביא כו"כ טעמים.

ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו

בנוסח ההגדה אומרים "מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשו קרבנו המקום לעבודתו" ומבאר כ"ק אדמו"ר: "ועכשיו... הקירוב הי' בימי אאע"ה אבל מכיון שהפעולה נמשכת גם עתה, ולכן מחוייבים גם אנחנו להודות ע"ז, אומר ועכשו ולא ואח"כ".

ובפסקא הבאה (ויאמר יהושע כו' כה אמר ה') מביא המראה מקום "(יהושע כד, ב-ד)" ואח"כ, מצטט מהזוהר: "וכי כל ישראל לא הוו ידעי דא וכ"ש יהושע אלא כו' (זח"ג צח, ב. ענין הטובה לפי פי' הזוהר - מבואר במק"מ שם ובסי' האריז"ל בהגדה)", עכלה"ק.

ומביא רק ההתחלה והמעייין יכול לעיין בהזוהר לאח"ז שכ"ק אדמו"ר מציין לזה.

ויש להסביר הדברים, שכ"ק אדמו"ר מבאר כאן מהו כוונת בעל ההגדה בהביאו ענין זה.

וע"ז מביא כ"ק אדמו"ר שהקירוב של הקב"ה (קרבו המקום) הוא פעולה נמשכת ולכן מודים לה' עכשיו על הקירוב עכשיו.

והביאור בזה איך שהיא פעולה נמשכת י"ל בפשטות דהלא ידוע שאברהם אבינו חיפש וחקר וכו' עד שמצא הקב"ה, ואח"כ קרבו המקום, ובעיון קל בהפסוקים ביהושע שם ובמפרשים על אתר ובפרט במצודת דוד רואים (לפני הלימוד בזוהר!) שמפרשים שהקב"ה אומר "בחסדי נטיתי לבו מדרך אביו ואחיו ואקח אותו מביניהם שלא יהי' נמשך אחר דעתם הכוזבת", וא"כ הקירוב בא כבר לפני שחקר ומצא את הקב"ה, וא"כ מובן שאילולי עזר הקב"ה הרי אנחנו לא היינו יושבין בסדר של פסח (כי מי שאינו יושב בסדר ("הבן החמישי") עדיין לא זכה להקירוב עכשיו!).

ולהעיר שביהושע שם ממשיך אודות משה ואהרן במצרים והמכות ויצי"מ וקריעת ים סוף, ובעל ההגדה אינו מביא ההמשך כי הענין כאן הוא (לא המשך הסיפור דיצי"מ שזה בא לקמן אלא) הקירוב וע"פ המפרשים הנ"ל הנה גם הירידה למצרים הי' חלק מהקירוב (קיום הברית בין הבתרים דוקא בבניו של יעקב ולא עשו וכו') עיי"ש ולכן ממשיך בעל ההגדה בקטע הבאה בענין ברית בין הבתרים וכו' ועצ"ע.

ברוך שומר הבטחתו לישראל

בנוסח ההגדה אומרים "ברוך שומר הבטחתו לישראל" ומבאר כ"ק אדמו"ר: "הבטחתו: בזמנים שונים, לאאע"ה ע"ד גלות מצרים וְלנביאים ע"ד הקמים בכל דור ודור והיא שעמדה לאבותינו וכו'".

ויש לעיין מה מכריח כ"ק אדמו"ר לפרש בזמנים שונים ולא רק לאאע"ה שרק זה מפורש כאן ע"י בעל ההגדה).

ובפשטות מוכרחים לפרש כן כי בעל ההגדה אומר ברוך שומר הבטחתו לישראל, וממשיך שאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים והרי ישראל היו מיעקב והלאה ואיך אומר לישראל, אלא שהכוונה ל: א. אאע"ה ב. ישראל ע"י "נביאים", ומה שאומר אח"כ והיא שעמדה מפרש כ"ק אדמו"ר ש"והיא" קאי על ההבטחה שהבטיח אותו הבטחה בזמנים שונים (ואינו חשוב כהבטחות ל' רבים) ומציין לכאן.